

[Knud Lind]

Hvis jeg skal være meget flink, så vil jeg sige, at forslaget er uanvendeligt i sin nuværende form; så har jeg været meget høflig. Hvis hovedsigtet er at skabe klarhed, dvs. klarhed over kreditgivning, således at borgerne kan forstå det, så er det ganske uanvendeligt, men hvis hovedformålet er at regulere og regulere og regulere ned til mindste detalje, ja, så er forslaget anvendeligt. Men det mener jeg ikke er det, der ligger i De Konservatives plan om at afbureaukratisere; der skal ikke være reguleringer og reguleringer hele vejen igennem.

Man skriver på side 21, punkt 13, under høringsmyndigheder:

»Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer . . .«

Og så kommer der en hel remse, den vil jeg ikke trætte Folketinget med – og slet ikke dem, der skal citere – for der er så mange. Det undrer mig, og jeg tror sådan set, at justitsministeren kunne lære lidt af miljøministeren. Miljøministeren har jo lavet en lovpakke for lang tid siden, og den har været til høring, Naturfredningsforeningen og Landboforeningerne og mange andre har svaret op til flere gange, og der er lavet nogle småændringer og nogle justeringer.

Men her gør man det modsatte, man knalder det lige ud, og så siger man: Samtidig kan vi da altid høre, om der skulle være nogen inden for erhvervslivet, som ikke rigtig synes om det, og så kan de da altid komme med et par ting, men nu har vi altså lavet lovforslaget. Og når man kender Justitsministeriets embedsfolk, så er jeg ikke sikker på, de sådan lige er til sinds at lave det hele om, fordi Foreningen af Dommerfuldmægtige, Advokatrådet eller Industriministeriet har nogle indsigelser.

Man undrer sig over, at en konservativ minister kunne finde på sådan noget, for man kunne lige så godt sige: Vi vil blæse på dansk erhvervsliv, nu laver vi et forslag her, og så ryger det ellers lige ud.

Jeg må give den socialdemokratiske ordfører, der netop nævnede, at det er lidt underligt, at man ikke har sendt det her ud til høring forlods, ret. Det kunne jo være, fordi ministeren måske har smølet med denne her sag, for det er jo en gammel 1986-sag, der nu pludselig kommer op. Man kan jo også se uviljen imod det ved, at man skyder ikrafttrædelsen ud til 1993.

Der ligger en indbygget modvilje mod alt det her.

Under punkt 14 i lovforslaget skriver ministeren, og det er næsten det, der gør mest ondt: »Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning«, og så kommer det værste, »for det offentlige«.

Jamen det var dog glædeligt, at der ikke er nogen konsekvenser for det offentlige, og så spørger jeg ministeren: Kan ministeren give samme garanti for dansk erhvervsliv? Det ville da være glædeligt, men det tror jeg bestemt ikke at ministeren kan med den udformning, dette lovforslag har fået.

Derfor ville jeg godt høre, hvad det egentlig koster dansk erhvervsliv, det, ministeren har smidt på bordet her: hælde en gammel lov oven på et nyt EF-direktiv og rode det godt sammen og så få nogle embedsmænd til at knalde nogle paragraffer op. Hvad koster det dansk erhvervsliv?

Jeg kan sige ministeren, at medmindre ministeren har nogle helt klare tal for det her, så siger Fremskridtspartiet i afbureaukratiseringens navn nej og nej og atter nej til dette forslag.

Kirsten Lee (RV):

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, for for os at se er det forbrugervenligt på den måde, at forbrugere får langt bedre mulighed for at se, hvad omkostningerne egentlig er, når de køber på afbetaling. Det gør det nemmere at gennemskue forskellige afbetalingstilbud, som de handlende reklamerer med.

Og fra den synsvinkel er vi i Det Radikale Venstre såmænd godt tilfreds med, at forslaget ikke har været til høring endnu, for når organisationerne udtaler sig, er det ikke altid til forbrugernes fordel.

Jeg synes også, det er værd at sige til hr. Knud Lind, at vi så sandelig ikke håber, at Justitsministeriets embedsmænd begynder at skrive forslaget om, afhængigt af hvad hørings svarene siger. Det er da indlysende, at vi her i Folketinget skal tage stilling til, om der skal ændres afhængigt af høringsforslag eller ej, det er ikke en embedsmandsopgave.

Jeg kan godt se, at det er besværligt, såfremt de handlende skal regne efter den formel, som er angivet i forslaget side 12. Jeg er i hvert fald ikke i stand til at sige, om den er korrekt. Man